

REFERAT |KRS| Formannskapet (2011-2015) d. 09-10-2013

Møtedato Onsdag d. 09. oktober 2013 kl. 09:00

Møtested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Godkjenning av formannskapetets møteprotokoll 25.09.13.....	3
Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.....	5
Status og perspektiver for Bredalsholmen dokk og fartøyvernsenter.....	10
Etablering av Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste. (Utvidet IKT-samarbeid mellom Sc	16

Sak 89/13: Godkjenning av formannskapets møteprotokoll 25.09.13

Vedlegg

Protokoll Formannskapet 25.09.2013

Dato 26. september 2013
Saksnr.: 201300162-74
Saksbehandler Anne Lise Holand Aabø

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
09.10.2013

Godkjenning av formannskapets møteprotokoll 25.09.13

Forslag til vedtak

[Formannskapet godkjenner møteprotokoll fra formannskapets møte 25.09.2013.](#)

Tor Sommerseth
Rådmann

Anne Lise Holand Aabø
Formannskapssekretær

Vedlegg:
Formannskapets protokoll 25.09.13

Sak 90/13: Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.

Vedlegg

Vedtak OPPVEK, 24092013, Sak 35/13, Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.

Vedtak KULTUR, 25092013, Sak 57/13, Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.

Vedtak HELSOS, 24092013, Sak 48/13, Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.

Dato 9. september 2013
Saksnr.: 201308591-1
Saksbehandler Nina Reinhardt

Saksgang

Helse-og sosialstyret
Oppvekststyret
Kulturstyret
Formannskapet

Møtedato

24.09.2013
24.09.2013
25.09.2013
09.10.2013

Forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand.

Sammendrag

I Juryen for Frivillighetsprisen ble følgende vedtak fattet 21.08.2013:

Statuttene for frivillighetsprisen ble sist revidert 16.02.2011. Administrasjonen fremmer med bakgrunn i juryens forslag til endring av statutter en sak til formannskapet høsten 2013. Saken blir først fremmet for helse- og sosialstyret, oppvekststyret og kulturstyret.

Frivillighetsprisen ble innstiftet av Formannskapet 09.09.1998, og revidert 16.02.2011 (sak 201007181).

Det er gjort en del erfaringer med regelverket, og det fungerer bra, men kan forbedres. Det har de siste år kommet inn en rekke velbegrunnede forslag som viser at den frivillige innsatsen i byen er meget stor. Det er godt at kommunen kan belønne dette engasjement med kommunale priser.

Det kommer inn forslag på enkeltpersoner og på organisasjoner. Det viser seg vanskelig å vekte innsatsen til hver enkelt. Komiteen ønsker at det kan deles ut to priser – en til hver kategori. Nå består prisen i 30.000 kroner. Vi foreslår to priser på 25.000 kroner.

Statuttene sier at prisen skal deles ut 5. desember på frivillighetens dag. Her ønsker komiteen å stå noe friere.

Siste års kulturpris ble tildelt ekteparet Usterud ved siste forestilling på "Den stundesløse". Prisen kom som en overraskelse, og var derfor særdeles vellykket. Media var informert, og derfor fikk prisutdelingen stor oppmerksomhet.

I tråd med juryen for Frivillighetsprisen`s forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand kommune, anbefaler rådmannen at statuttene for frivillighetsprisen endres slik det fremgår av saken.

Forslag til vedtak

Statuttene for Frivillighetsprisen endres slik det fremgår av saken.

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Vedlegg:
Ingen

Bakgrunn for saken

I Juryen for Frivillighetsprisen ble følgende vedtak fattet 21.08.2013:

Statuttene for frivillighetsprisen ble sist revidert 16.02.2011. Administrasjonen fremmer med bakgrunn i juryens forslag til endring av statutter en sak til formannskapet høsten 2013. Saken blir først fremmet for helse- og sosialstyret, oppvekststyret og kulturstyret.

Frivillighetsprisen ble innstiftet av Formannskapet 09.09. 1998, og revidert 16.02.2011(sak 201007181).

Det er gjort en del erfaringer med regelverket, og det fungerer bra, men kan forbedres. Det har de siste år kommet inn en rekke velbegrunnede forslag som viser at den frivillige innsatsen i byen er meget stor. Det er godt at kommunen kan belønne dette engasjement med kommunale priser.

Det kommer inn forslag på enkeltpersoner og på organisasjoner. Det viser seg vanskelig å vekte innsatsen til hver enkelt. Komiteen ønsker at det kan deles ut to priser – en til hver kategori. Nå består prisen i 30.000 kroner.

Vi foreslår to priser på 25.000 kroner.

Statuttene sier at prisen skal deles ut 5. desember på frivillighetens dag. Her ønsker komiteen å stå noe friere.

Siste års kulturpris ble tildelt ekteparet Usterud ved siste forestilling på "Den stundesløse". Prisen kom som en overraskelse, og var derfor særdeles vellykket. Media var informert, og derfor fikk prisutdelingen stor oppmerksomhet.

Juryen for Frivillighetsprisen`s forslag til endringer i paragrafene er følgende:

§ 1 Ingen forandring

§ 2 Ingen endring

§ 3 Ingen endring

§ 4 Tillegg til andre avsnitt: "Blant innkomne forslag på kandidater vil juryen for rivillighetsprisen velge ut EN PRISVINNER FOR ORGANISASJONER OG EN FOR ENKELTPERSONER. Alle forslag...

§ 5 Endring til: FRIVILLIGHETSPRISENE ER PÅ 25.000 KRONER.

Prisen tildeles samme PERSON/ORGANISASJON bare en gang.

§ 6 Tillegg: Prisene overrekkes i forbindelse med den internasjonale Frivillighetsdagen 5. desember ELLER PÅ ET ANNET VELLEGNET TIDSPUNKT.

Statutter for Frivillighetsprisen i Kristiansand kommune vedtatt 16.02.2011.

§ 1

Frivillighetsprisen er innstiftet av Formannskapet 09.09.1998 i Kristiansand kommune. Frivillighetsprisen kan utdeles en gang pr år.

§ 2

Hensikten med prisen er å berømme en person eller organisasjon fra Kristiansand, som har utmerket seg med frivillig engasjement og pågangsmot til beste for den enkelte innbygger og lokalsamfunnet.

Innsatsen kan ha foregått over lengre tid eller i et tidsavgrenset prosjekt.

§ 3

Frivillighetens bredde og mangfold, både med tanke på organisasjonsform, tematikk, alder og kultur, skal over tid gjenspeiles i et tilsvarende mangfold blant prisens vinnere.

§ 4

Alle kan sende inn begrunnede forslag til kandidater til Frivillighetsprisen. Forslag sendes Kristiansand kommune **innen 1. juli**.

Innbydelse til å komme med forslag vil bli kunngjort på www.Kristiansand.kommune.no
Blant innkomne forslag på kandidater vil juryen for Frivillighetsprisen velge ut en prisvinner. Alle forslag blir automatisk også videresendt til en fylkeskommunal jury og kan dermed bli nominert til en nasjonal frivillighetspris.

§ 5

Frivillighetsprisen består av et diplom og et pengebeløp på kr. 25 000.
Prisen tildeles samme person bare en gang.

§ 6

Prisen overrekkes i forbindelse med den Internasjonale Frivillighetsdagen 5. desember. Dato for utdeling kan fravikes dersom det avholdes lokal frivillighetskonferanse der det vil falle naturlig å dele ut prisen.

Juryen som tildeler prisen består av tre folkevalgte fra kultur-, hese- og sosial- og oppvekststyret, samt leder for en av frivilligsentralene og en representant fra frivillig sektor.

Nye statutter for Frivillighetsprisen der forslag til endringer fra juryen for Frivillighetsprisen er innarbeidet.

§ 1

Frivillighetsprisen er innstiftet av Formannskapet 09.09.1998 i Kristiansand kommune. Frivillighetsprisen kan utdeles en gang pr år.

§ 2

Hensikten med prisen er å berømme en person eller organisasjon fra Kristiansand, som har utmerket seg med frivillig engasjement og pågangsmot til beste for den enkelte innbygger og lokalsamfunnet.

Innsatsen kan ha foregått over lengre tid eller i et tidsavgrenset prosjekt.

§ 3

Frivillighetens bredde og mangfold, både med tanke på organisasjonsform, tematikk, alder og kultur, skal over tid gjenspeiles i et tilsvarende mangfold blant prisens vinnere.

§ 4

Alle kan sende inn begrunnede forslag til kandidater til Frivillighetsprisen. Forslag sendes Kristiansand kommune **innen 1. juli**.

Innbydelse til å komme med forslag vil bli kunngjort på www.Kristiansand.kommune.no

Blant innkomne forslag på kandidater vil juryen for Frivillighetsprisen velge ut en prisvinner for organisasjoner og en for enkeltpersoner.

Alle forslag blir automatisk også videresendt til en fylkeskommunal jury og kan dermed bli nominert til en nasjonal frivillighetspris.

§ 5

Frivillighetsprisene består av et diplom og et pengebeløp på kr. 25 000.

Prisen tildeles samme person/organisasjon bare en gang.

§ 6

Prisen overrekkes i forbindelse med den Internasjonale Frivillighetsdagen 5. desember eller på et annet velegnet tidspunkt.

Juryen som tildeler prisen består av tre folkevalgte fra kultur-, hese-sosial og oppvekststyret, samt leder for en av frivilligsentralene og en representant fra frivillig sektor.

I tråd med juryen for Frivillighetsprisen`s ovenstående forslag til revisjon av statuttene for Frivillighetsprisen i Kristiansand kommune, anbefaler rådmannen at statuttene for frivillighetsprisen endres slik det fremgår av saken.

Nina Gjærum Reinhardt, 09.09.2013

Sak 91/13: Status og perspektiver for Bredalsholmen dokk og fartøyvernseier

Vedlegg

Vedtak BYSTYR, 06112013, Sak 124/13, Status og perspektiver for Bredalsholmen dokk og fartøyvernseier

Oppsummering av møte 10.09. 2013 med handlingsplan

124-13.mp3

Dato 30. september 2013
Saksnr.: 201309515-2
Saksbehandler Stein Tore Sorthe

Saksgang
Formannskapet
Bystyret

Møtedato
09.10.2013
06.11.2013

Hastesak iht. kommuneloven § 13

Status og perspektiver for Bredalsholmen dokk og fartøyvernssenter

Sammendrag:

Bredalsholmen dokk og fartøyvernssenter (BDF) er ett av tre nasjonale fartøyvernssentre, og det eneste som er spesielt innrettet mot vedlikehold og restaurering av stålskip. Den økonomiske situasjonen ved senteret er alvorlig. Alle ansatte ble før sommeren oppsagt, og virksomhetens styre signaliserte tydelig at nedleggelse er neste skritt dersom oppdrag uteblir og grunnfinansieringen videreføres på dagens nivå.

Styret for stiftelsen har utarbeidet en handlingsplan med tiltak som må iverksettes for å oppnå videre drift ved Bredalsholmen (vedlegg). Handlingsplanen omfatter tiltak i tre faser: 1. Kortsiktige tiltak i 2013 – krisetiltak, 2. Løsning for 2014 og 3. Endelig, langsiktig løsning

Det er Statens ansvar å sørge for at Norge har et fartøyvernssenter for restaurering av klinkede stålskip. Den unike håndverkskompetansen som BDF besitter er det ikke et lokalt/regionalt ansvar å ivareta. Det er som eier av anlegget at kommunen spiller en rolle for fartøyvernssenterets rammebetingelser.

Dersom Stiftelsen BDF innstiller dagens verftsvirksomhet av økonomiske grunner, så påvirker det ikke kommunens formelle ansvar som grunneier. Tvert imot, da sitter kommunen alene igjen med ansvaret for et verneverdig TIK som må bevares, sikres og vedlikeholdes. Rådmannen anbefaler at kommunen overtar driften og forvaltningen av anlegget som foreslått i stiftelsens handlingsplan, og at eierskapet til eiendommen legges i et kommunalt aksjeselskap som kan motta statlige tilskudd til bevaring av kulturminnet.

Saken inneholder elementer som bare bystyret selv kan ta endelig stilling til, men sannsynligheten er stor for at Stiftelsen BDF er historie dersom det ikke kommer en endelig avklaring i begynnelsen av oktober. Rådmannen anbefaler derfor at saken behandles som en formell hastesak slik at formannskapet fatter endelig vedtak 9. oktober og at bystyret orienteres om vedtaket i sitt møte 6. november.

Forslag til vedtak

1. Saken behandles som hastesak i henhold til kommuneloven § 13. Bystyret orienteres om formannskapets vedtak.

2. Kristiansand kommune gir sin tilslutning til hovedpunktene i vedlagte handlingsplan vedtatt av styret for Stiftelsen Bredalsholmen dokk og fartøyvernsenter (BDF).
3. Kristiansand kommune er innstilt på å videreføre sitt årlige driftstilskudd til BDF på det nivået som er innarbeidet for 2014 i kommunens handlingsprogram.
4. Leieavtalen med Stiftelsen BDF, datert 24.4.1992, termineres.
5. Eierskapet til den delen av gardsnr. 9, bruksnr. 2 i Kristiansand kommune som Stiftelsen i dag leier av kommunen, overføres til et heleid kommunalt aksjeselskap. Selskapet inngår en ny avtale med Stiftelsen BDF om fordeling av ansvar for det løpende vedlikeholdet.
6. Økonomiske konsekvenser for kommunens drift og vedlikehold av Bredalsholmen som teknisk-industrielt kulturminne, samt etablering og drift av et eierselskap, innarbeides i handlingsprogrammet for 2014-2017.

Tor Sommerseth
rådmann

Stein Tore Sorthe
kulturdirektør

Vedlegg:

Notat fra styreleder i Stiftelsen Bredalsholmen dokk og fartøyvernsenter, 14.9.2013

Bakgrunn for saken

Bredalsholmen dokk og fartøyvernsenter (BDF) er ett av tre nasjonale fartøyvernsentre, og det eneste som er spesielt innrettet mot vedlikehold og restaurering av stålskip. Den økonomiske situasjonen ved senteret er alvorlig. Alle ansatte ble før sommeren oppsagt, og virksomhetens styre signaliserte tydelig at nedleggelse er neste skritt dersom oppdrag uteblir og grunnfinansieringen videreføres på dagens nivå. Virksomheten er organisert som en stiftelse med blant andre Kristiansand kommune (KK) som medstifter i 1990.

Etter at oppsigelsene ble sendt ut, er det arbeidet intenst med mulige løsninger for videre drift. Sammen med representanter for Vest-Agder fylkeskommune (VAF) har administrativ og politisk ledelse i kommunen deltatt i flere drøftinger med sikte på å finne bærekraftige løsninger for BDF. Ordfører og kulturdirektør var 24. juni i møte med riksantikvar Jørn Holme (RA), og kulturdirektøren deltok i et møte på administrativt nivå i Miljøverndepartementet (MD) 10. september. I tillegg har stiftelsens styreleder hatt en rekke samtaler og møter med lokale, regionale og statlige myndigheter både på administrativt og politisk nivå.

Med utgangspunkt i konklusjonene fra møtet i MD 10.9 har styret for stiftelsen utarbeidet en handlingsplan med tiltak som må iverksettes for å oppnå videre drift ved Bredalsholmen (vedlegg). Handlingsplanen omfatter tiltak i tre faser:

1. Kortsiktige tiltak i 2013 – krisetiltak:

- a) KK overtar vedlikeholdsansvaret for BDF fra oktober 2013. Eiendommen legges i eget juridisk rettssubjekt.
- b) RA forskutterer midler til restaureringsprosjekter for å sikre driften ut 2013.
- c) VAF finansierer forskutterte midler fra RA som kommer til utbetaling i 2014 (ca. 6 mill kr).
- d) BDF reengasjerer de yngste medarbeiderne slik at kompetansen tas vare på i et langsiktig perspektiv.
- e) Gamle Oksøy overtas av Fyrmuseet.
- f) Styret i BDF jobber mot politisk ledelse i MD med sikte på å få frigjort ekstra midler i 2013.

2. Løsning for 2014:

- a) BDF er nedbemannet fra 18 til 12,5 årsverk, hvorav 8 håndverkere.
- b) RA øker sitt grunntilskudd fra 2,5 til 3,2 mill kr, og prioriterer restaureringsprosjekter som vil sikre tilstrekkelig med oppdrag fram til våren 2015.
- c) VAF øker sitt grunntilskudd fra 1,1 til 1,4 mill kr
- d) KK opprettholder sitt driftstilskudd på 0,6 mill kr.
- e) BDF jobber aktivt for å sikre en større portefølje av vedlikeholdsprosjekter, også utenom maritim sektor, samt prosjektere installasjon av dokkport midt i dokka for å øke fleksibiliteten.

3. Endelig, langsiktig løsning:

- a) BDF legger til rette for en tredelt drift: Restaureringsoppdrag og vedlikeholdsoppdrag i dokka samt underleverandør av "klinkekompetanse" til andre verft i Norge og utlandet.
- b) BDF gjennomfører tilstandskontroller og kostnadsestimat på vegne av RA i forkant av prosjektsøknader, slik at RA har et best mulig beslutningsgrunnlag.
- c) BDF jobber med videreutvikling av håndverkskompetansen innenfor prioriterte områder.
- d) BDF er en del av Museumshavnen i Kristiansand som har en aktiv formidling av denne delen av kystkulturen i regi av VAF.
- e) Det teknisk-industrielle kulturminnet (TIK) blir et prioritert nasjonalt anlegg som mottar tilskudd over statsbudsjettet.
- f) RA har fått større handlingsrom til å fullfinansiere prosjekter, slik at fartøyeierne kan iverksette nødvendig restaurering eller vedlikehold.

Partene har avtalt et evalueringsmøte i juni 2014.

Kristiansand kommunes rolle og ansvar

I hele den prosessen som har pågått de siste månedene har Kristiansand kommune vært tydelige på at det er Statens ansvar å sørge for at Norge har et fartøyvernssenter for restaurering av klinkede stålskip. Det ikke et lokalt/regionalt ansvar å sikre at nasjonen beholder den unike håndverkskompetansen som BDF besitter.

Det er som eier av anlegget at kommunen spiller en rolle for fartøyvernssenterets rammebetingelser. Stiftelsen BDF inngikk i 1992 en leieavtale med Kristiansand kommune. Avtalen fastslår blant annet at

- Eiendommen med påstående bygninger og tekniske innretninger disponeres i sin helhet av stiftelsen til de formål som er omtalt i stiftelsens vedtekter.
- Leietiden er 40 år regnet fra avtalens inngåelse.
- Stiftelsen overtar alt ansvar for eiendommen og må selv bekoste alle utgifter til forsikring, vedlikehold, kommunale utgifter m.v. Stiftelsen har også ansvaret for at all bruk av området skjer på en tryggende måte både med hensyn til folks sikkerhet og ivaretagelse av anleggets materielle verdier.
- Den årlige leie til kommunen er kr 100 og endres ikke i avtaletiden.

Det er dette ansvaret som stiftelsen ikke lenger ser seg i stand til å ivareta. De siste årene har BDF i gjennomsnitt brukt cirka én million kroner på vedlikehold av anlegget.

Som grunneier har kommunen de siste årene tatt et betydelig ansvar for å rydde opp i forurenset masse på sjø og land etter Kristiansand Mekaniske Verksteds (KMV) drift på Bredalsholmen fram til 1988. Etter pålegg fra statlige forurensingsmyndigheter vil kommunen totalt over en 10-års periode bruke cirka 13 millioner kroner på slik utbedring av anlegget. Deler av dette mener kommuneadvokaten at Stiftelsen BDF skulle bekostet i henhold til leieavtalen.

Anlegget som teknisk-industrielt kulturminne

Uavhengig av verftsvirksomhet i anlegget eller ikke, så er Bredalsholmen et unikt teknisk-industrielt kulturminne, og ble i 1994 med i Riksantikvarens verneplan for TIK. Det ble den gang fastslått at anlegget hadde nasjonal verneverdi. Riksantikvaren foreslo at en istandsetting skulle fullføres, men anlegget har aldri kommet inn på listen over TIK som prioriteres med bevilgninger over statsbudsjettet. Av 15 prioriterte TIK i Norge i dag er det paradoksalt nok kun ett som kan sies å tilhøre maritim sektor.

Inntil nylig mottok BDF tilskudd fra RA til vedlikehold av anlegget, men tidligere i år ble det presisert i et avslagsbrev at så lenge kommunen er eier av anlegget er det ikke tillatt for Staten å yte tilskudd. Det er imidlertid signalisert klart og tydelig at et kommunalt foretak eller aksjeselskap vil være tilskuddsberettiget. Uansett den videre skjebnen til BDF bør det være en klar målsetting for regionen at Bredalsholmen TIK får prioritert nasjonal status i statsbudsjettet for 2015.

Fylkeskommunens behandling

Fylkesutvalget behandlet sak om situasjonen for BDF i møte 24. september, og fattet følgende vedtak:

1. Vest-Agder fylkeskommune slutter seg til hovedpunktene i notat fra Bredalsholmen dokk- og fartøyvernssenter v./styreleder.
2. Vest-Agder fylkeskommune har en intensjon om å øke sitt tilskudd til Bredalsholmen dokk- og fartøyvernssenter fra 1,03 til 1,4 millioner i 2014.
3. Vest-Agder fylkeskommune stiller seg positiv til å bidra med forskuttering av statlige midler til vedlikehold og oppgradering dersom dette blir nødvendig.

4. Vest-Agder fylkeskommune er positiv til å bidra til å finne en løsning med hensyn til overføring av museumsskipet Gamle Oksøy til Lindesnes fyrmuseum.
5. Midlene dekkes ved omprioritering innenfor Fylkeskonservatorens budsjett.

Rådmannens vurdering

Arbeidet med å finne bærekraftige løsninger for BDF har ført til at ansvarsforholdene er blitt tydeliggjort:

- Staten har ansvaret for å bevare den unike håndverkskompetansen.
- Fylkeskommunen har et ansvar for den museale formidlingen av regionens kystkultur.
- Som grunneier har kommunen et ansvar for å ivareta det teknisk-industrielle kulturminnet.

Dersom Stiftelsen BDF innstiller dagens verftsvirksomhet av økonomiske grunner, så påvirker det ikke kommunens formelle ansvar som grunneier. Tvert imot, da sitter kommunen alene igjen med ansvaret for et verneverdig TIK som må bevares, sikres og vedlikeholdes. Rådmannen mener at bruk er den beste formen for vern, og anbefaler at kommunen strekker seg langt for å bidra til at det fortsatt skal være verftsvirksomhet i anlegget. Fartøyvernenteret utgjør et antikvarisk-faglig kompetansemiljø uten sidestykke her til lands, og selve dokkanlegget representerer en verdifull kulturarv fra en industri som i sin tid var bærende for byen og landsdelen. Kristiansand har hatt reparasjonsverft for større fartøyer i det minste siden 1687.

På denne bakgrunn anbefaler rådmannen at kommunen overtar driften og forvaltningen av anlegget som foreslått i stiftelsens handlingsplan, og at eierskapet til eiendommen legges i et kommunalt aksjeselskap som kan motta statlige tilskudd til bevaring av kulturminnet.

Hastesak i henhold til kommunelovens § 13

Denne saken inneholder elementer som bare bystyret selv kan ta endelig stilling til, men sannsynligheten er stor for at Stiftelsen BDF er historie dersom det ikke kommer en endelig avklaring i begynnelsen av oktober. Rådmannen anbefaler derfor at saken behandles som en formell hastesak slik at formannskapet fatter endelig vedtak 9. oktober og at bystyret orienteres om vedtaket i sitt møte 6. november. Hastesaker er regulert i kommuneloven slik:

§ 13. Utvidet myndighet i haste-saker.

1. Kommunestyret og fylkestinget kan selv bestemme at formannskapet eller fylkesutvalget, et fast utvalg, kommunerådet eller fylkesrådet skal ha myndighet til å treffe vedtak i saker som skulle vært avgjort av annet organ, når det er nødvendig at vedtak treffes så raskt at det ikke er tid til å innkalle dette.
2. Melding om vedtak truffet i medhold av denne paragraf forelegges vedkommende organ i dettes neste møte.

Bystyret i Kristiansand har i reglements form gitt formannskapet denne myndigheten til å fatte vedtak på vegne av bystyret i § 13-saker:

§ 5. UTVIDET MYNDIGHET I HASTE-SAKER KL. § 13

I saker som skal avgjøres av bystyret selv, treffer formannskapet vedtak, når det er nødvendig at vedtak treffes så raskt at det ikke er tid til å innkalle bystyret, jfr. Kl. § 13 nr. 1.

Melding om vedtak truffet i medhold av denne bestemmelsen forelegges bystyret i dets førstkommende møte etter at vedtaket ble truffet av formannskapet, jfr. Kl. § 13 nr. 2.

Sak 92/13: Etablering av Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste. (Utvidet IKT-samarbeid mellom Songdalen, Lillesand, Iveland, Birkenes og Kristiansand)

Vedlegg

Vedtak KOMMUN, 24092013, Sak 47/13, Etablering av Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste. (Utvidet IKT-samarbeid mellom Songdalen, Lillesand, Iveland, Birkenes og Kristiansand)

Vedtak BYSTYR, 06112013, Sak 129/13, Etablering av Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste. (Utvidet IKT-samarbeid mellom Songdalen, Lillesand, Iveland, Birkenes og Kristiansand)

Utkast vedtekter SLIK 31.07.2013.docx

Prismodell SLIK august 2013.docx

Dato 13. august 2013
Saksnr.: 201307463-1
Saksbehandler Arild Sandnes

Saksgang
Kommunalutvalget
Formannskapet
Bystyret

Møtedato
24.09.2013
09.10.2013
06.11.2013

**Etablering av Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste.
(Utvidet IKT-samarbeid mellom Songdalen, Lillesand, Iveland, Birkenes og
Kristiansand)**

Sammendrag

I 2007 ble det vedtatt en felles it-strategi for Knutepunkt Sørlandet. Strategien hadde som mål å fjerne it (informasjonsteknologi) som hinder for samarbeid mellom kommunene. Strategien innebar å etablere en felles plattform, standardisere fagsystemene og oppfylle målene i overordnede planer som eNorge 2009 og eKommune 2009.

Det ble lagt ned mye arbeid i kartlegging av systemer, utvikling av økonomiske kostnadsfordelingsmodeller og utredning av alternative organisasjonsmodeller. Tross dette ble det i 2011 likevel besluttet å ikke sette i gang IKT-samarbeidet i regi av Knutepunkt Sørlandet med alle 7 kommunene. Imidlertid ville noen av kommunene fortsatt etablere samarbeidet. Disse kommunene var Songdalen, Lillesand, Iveland og Kristiansand og disse etablerte et prosjekt (SLIK) som skulle utrede organisering, vedtekter og økonomimodell. Når denne saken nå går til behandling i kommunene har også Birkenes kommune sluttet seg til samarbeidet.

Rådmannen anbefaler at det etableres et interkommunalt samarbeid om IKT-tjenester for kommunene Kristiansand, Lillesand, Iveland, Birkenes og Songdalen. Samarbeidet hjemles i kommuneloven § 27.

Felles IKT-organisasjon skal lokaliseres i Kristiansand og Kristiansand kommune får arbeidsgiveransvaret for samtlige arbeidstakere som tilknyttes Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste. For IKT-ansatte i de andre kommunene vil overføring av IKT-tjenestene til Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste bli å betrakte som virksomhetsoverdragelse og overføring av arbeidsgiveransvaret til Kristiansand kommune vil følge de lover og regler som gjelder, jfr. arbeidsmiljølovens kapittel 16 og avtaleverket innen KS-tariffområdet.

Det er ikke forutsatt økte drifts- eller investeringskostnader for Kristiansand kommune ved etableringen av Kristiansand kommunale IKT-tjeneste. De andre kommunene må bære alle kostnader knyttet til flytting av tekniske utstyr (servere) og systemer til Kristiansand, inkludert flytting til felles domene i datanettet.

Det forutsettes at konsolideringsprosessen kan foregå uten at dette i vesentlig grad påvirker pågående IKT-drift og utvikling i Kristiansand kommune.

Forslag til vedtak

1. Bystyret gir sin tilslutning til at det etableres en felles IKT-organisasjon for kommunene Songdalen, Lillesand, Iveland, Birkenes og Kristiansand med hjemmel i kml §27.
2. Samarbeidet benevnes som Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste.
3. Vedtekter vedlagt saksframstillingen fastsettes som vedtekter for Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste.
4. Hvis ikke alle kommunestyrene slutter seg til samarbeidet, gis styret myndighet til å justere vedtektenes §13.1 i samsvar med folketallsfordelingen mellom de samarbeidende kommunene.
Likeledes endres stemmevekt i §5.2 slik at Kristiansand til enhver tid har like mange stemmer som de øvrige samarbeidskommunene til sammen.
5. En felles IKT-organisasjon skal lokaliseres i Kristiansand.
6. Hovedprosjektet skal utrede følgende områder:
 - a. Organisering og driftsform innenfor rammen av kml §27 og vedtektene vedlagt denne saksframstillingen.
 - b. Gevinster av samarbeidet og økonomi for gjennomføringsprosjektet.
 - c. Kvalitet, samhandling og tjenesteutvikling.
 - d. Kostnader knyttet til flytting av servere mm til Kristiansand belastes den enkelte samarbeidskommune jfr vedlegg.
 - e. Hovedprosjektet gjennomføres innen kommunenes vedtatte budsjetter.

Tor Sommerseth
Rådmann

Terje Fjellvang
Økonomidirektør

Vedlegg:

- Vedtekter for Kristiansandsregionens kommunale IKT-tjeneste
- Modell for eiertilskudd og prisfastsettelse

1. Bakgrunn

I 2007 ble det vedtatt en felles it-strategi for Knutepunkt Sørlandet. Strategien hadde som mål å fjerne it (informasjonsteknologi) som hinder for samarbeid mellom kommunene. Strategien innebar å etablere en felles plattform, standardisere fagsystemene og oppfylle målene i overordnede planer som eNorge 2009 og eKommune 2009.

Det ble lagt ned mye arbeid i kartlegging av systemer, utvikling av økonomiske kostnadsfordelingsmodeller og utredning av alternative organisasjonsmodeller.

Likevel stod resultatene ikke i forhold til innsatsen. I 2009 ble strategien revidert, og det ble utarbeidet en *Overordnet prosjektplan for oppfølging av it-strategi for Knutepunkt Sørlandet*.

I prosjektplanen beskrives følgende strategier:

- Økt samarbeid
- Økt fokus på tjenestenes behov for it som verktøy
- Økt fokus på organisasjonsutvikling med it som verktøy
- Økt fokus på gevinstrealisering med it som verktøy

Følgende prioriterte satsingsområdene ble definert:

1. Prosesskartlegging/Innføring av beste praksis ved bruk av digitale tjenester
2. Innføring av felles portalløsning
3. Anskaffelse og innføring av programvare for integrasjon og arbeidsflyt
4. Anskaffe og innføre sentrale felles fagsystemer (sak/arkiv og økonomi/personal)
5. Kompetanseutvikling
6. Organisering av it-tjenestene
7. Sikkerhet/personvern
8. Tiltak innen sektorene

Planen innebar å etablere delprosjekter for de forskjellige satsingsområdene. For å komme videre ble det vurdert som nødvendig å avklare usikkerhet knyttet til framtidig organisering av IKT-tjenestene, jf. satsingsområde 6. Prosjektgruppa kom med en delt innstilling, februar 2011 konkluderte styringsgruppens flertall (rådmannsutvalget + to representanter for de ansatte) med at det ikke var enighet om å etablere en felles IKT-organisasjon for Knutepunkt Sørlandet. Det ble på det grunnlaget fattet vedtak om å stoppe arbeidet med hovedprosjekt for felles it-drift inntil videre. Det ble samtidig vedtatt at arbeidet med prosjektet kan tas opp igjen hvis det kommer konkrete samarbeid eller andre forhold som krever felles it-drift.

Deretter har kommunene som mente at en felles IKT-organisasjon var riktig vei å gå tatt initiativ til å fortsette dialogen. Utredningen som ble gjort i Knutepunkt Sørlandet prosessen er lagt til grunn for samarbeidet

som nå ønskes etablert og følger derfor saksfremstillingen som uttrykt vedlegg.

2. utfordringsbildet.

Det er få områder hvor utviklingen går så raskt som innen IKT. Samtidig er det kommunale og statlige IKT-bildet uoversiktlig og lite samordnet. Dette bildet støttes i flere rapporter, bla. i den såkalte daVinci-rapporten i mars 2011:

...det i dag er store forskjeller mellom kommunene mht. IKT-modenhet og IKT-arkitekturen er ikke enhetlig. Dagens heterogene kommunale IKT-arkitektur er et betydelig hinder for å utvikle nye og innovative IKT-løsninger, noe som blant annet er nødvendig for å realisere regjeringens intensjoner om digitalt førstevalg¹. De betydelige ulikhetene i kommunenes modenhet på IKT-området er også en direkte trussel for å oppnå politiske mål om likeverdige tjenester til innbyggere og næringsliv uavhengig av bosted. (Devoteam daVinci, 2011)

I KS-rapport datert 23.sept.2011 *Felles organisering av IKT-området i kommunesektoren*, beskrives utfordringene slik:

Det er en bred enighet om utfordringsbildet når det gjelder IKT-utviklingen i kommunal sektor.

Det pekes blant annet på at:

- *Dagens kommunale IKT-utvikling og -forvaltning er ressurskrevende.*
- *Dagens kommunale IKT-portefølje og -arkitektur hemmer mer enn den tilrettelegger for nye og innovative IKT-løsninger.*
- *Det er store gap mellom kommunene på IKT-området.*
- *Det er vanskelig å få representert kommuner med store forskjeller i IKT-modenhet*

I tillegg ser man at samarbeidet mellom staten og kommunal sektor ikke fungerer optimalt:

- *Fellesløsninger blir ikke lagt godt nok til rette for kommunal bruk*
- *Statsetatene involverer kommunal sektor i for liten grad i satsninger og strategier på IKT-området.*
- *Det er utfordrende for statlige virksomheter å forholde seg til 430 kommuner og 19 fylkeskommuner.*
- *Kommunal sektor har ikke klart å etablere tilstrekkelig effektive mekanismer for å ivareta egne interesser overfor staten.*

Som et resultat av rapporten, ble KommIT² etablert i 2012. KommIT er en nasjonal IKT-organisasjon som tar et overordnet samordnings- og koordineringsansvar, i tillegg til å ta et ansvar for utvikling, forvaltning og implementering³.

¹ <http://www.difi.no/ikt-samordning/digitalt-forstevalg> Å gjere elektronisk kommunikasjon til den primære kanalen for dialog mellom innbyggjarar/næringsliv og offentlege verksemder er eit viktig mål for regjeringa, jamfør St.meld. nr. 19(2008-2009) "Ei forvaltning for demokrati og fellesskap" og Statens kommunikasjonspolitikk (2009). Denne politikken vert kalla digitalt førstevalg.

² <http://ks.no/tema/Innovasjon-og-forskning1/KS-IKT-forum/KommIT/>

³ Mange kommuner har utfordringer med å utvikle nettjenester og systemer som er tilpasset kommunens tjenestetilbud (skreddersøm), blant annet på grunn av manglende kapasitet og kompetanse internt i kommunen. Disse kommunene vil i stor grad være avhengig av "hyllevare"

3. Status for kommunene i dag.

3.1 *Songdalen kommune* har et samarbeid med Kristiansand kommune som i det store og hele gir en meget tilfredsstillende drift. Vurderingen støttes av brukerundersøkelsen Songdalen gjennomførte høsten 2011, selv om det er områder som kan bli enda bedre. Serverparken er ikke fullintegret, slik at det fortsatt er et potensial for ytterligere effektivisering av driften. I 2013 er det etablert felles domene for Kristiansand og Songdalen, og som følges opp med sammenslåing av felles fagsystemer på servere. Utfordringene er i større grad knyttet til kommunens behov for kvalitetsheving og tjenesteutvikling med IKT som verktøy, da en i stor grad må støtte seg på hva leverandørene kan tilby. Et samarbeid som i større grad tar opp i seg utviklings- og innovasjonsdimensjonen vil være en stor fordel for kommunen.

3.2 *Kristiansand kommune* har en stor og robust IKT avdeling som betjener egen kommune, andre enheter tilknyttet kommunen samt drifter serverparken til Songdalen kommune. Kommunen driver selv utviklingsarbeid og er innlemmet i K10⁴ samarbeidet. Dette er utviklende og viktig for kommunen med tanke på framtidig utvikling.

3.3 *Lillesand kommune* har et tilfredsstillende opplegg. Likevel ønsker Lillesand å ha et bredere samarbeid for å redusere sårbarheten og øke kvaliteten på IKT-tjenestene betraktelig. Et utvidet samarbeid gir kommunen bedre mulighet å ha fokus på utviklingen av IKT-tjenesten, hvilket er nødvendig for å støtte opp om fremtidige satsinger i tjenesteproduksjonen i alle sektorer.

som ikke nødvendigvis dekker behovene fullt ut. Videre er det flere kommuner som har egenutviklede tjenester og systemer, som fungerer bra internt i en kommune, men som ikke nødvendigvis kan samhandle med tilsvarende systemer i andre kommuner eller mot andre offentlige aktører.....

.....Utfordringene kan kort oppsummeres på følgende måte:

- Løsninger som kan være felles, utvikles ikke i fellesskap
- Felles kravspesifikasjoner mangler
- Manglende kapasitet i enkeltkommuner til å lede utviklingsprosjekter og drive leverandøroppfølging
- Kostnadene blir uforholdsmessig høye fordi enkeltkommuner utvikler løsninger kun til eget bruk

· Erfaringer deles ikke systematisk (*KS 23.sept.2011 Felles organisering av IKT-området i kommunesektoren*)

⁴ Et samarbeid bestående av de ti største kommunene i Norge (K10-samarbeidet). Det er kommunene Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger, Kristiansand, Drammen, Fredrikstad, Tromsø, Sandnes og Bærum som er med i forumet. Forumet som ble opprettet i 2010 skal også etablere og utvikle samarbeid relatert til statlige satsingsområder. Særlig viktig i denne sammenheng er bruk av statlige felleskomponenter som f.eks. Altinn, eID, Feide og Norsk helsenett. I tillegg skal forumet bidra til utveksling av kunnskap og realisering av konkrete tiltak som f.eks. felles kommunal IKT-arkitektur, standarder, informasjons- og styringsmodeller, samt organisering og forvaltning av felleskomponenter og standarder. Forumet samarbeider tett med KS og utgjør en viktig ressursgruppe i KS' interesse- og utviklingsarbeid på området.

3.4 Iveland kommune kjøper IKT- tjenester fra Setesdal IKT.

Kommunen har ingen personalressurser lokalt med IKT -utdanning. IKT- systemene er til dels foreldet og trenger oppdateringer. Det er behov for en helhetlig og framtidsrettet IKT-strategi. IKT-tjenestene for helsedelen er koblet opp mot Vennesla kommune. Iveland er ikke tilfreds med egen løsning og må iverksette tiltak i årene som kommer. Kommunen kjøper pt. tjenester fra Setesdal IKT.

Per april 2013 er Iveland kommune i samarbeid med IKT Setesdal og IKT avdelingen i Vennesla kommune. Iveland kommune jobber sammen med begge sine samarbeidspartnere om oppdatering av IKT-systemene for å kunne ha tilfredsstillende IKT- systemer internt og ovenfor andre samarbeidspartnere. Disse avtalene er nødvendige og dette medfører at Iveland kommune har oppsigelsestid på begge avtalene på inntil ett år.

3.5 Interkommunalt samarbeid

Knutepunkt Sørlandet har kjøpt it-tjenester fra Kristiansand kommune siden 2006.

4. Forprosjekt.

Rådmennene i Kristiansand, Lillesand, Iveland og Songdalen etablerte høsten 2011 ei arbeidsgruppe med følgende mandat:

Arbeidsgruppen skal vurdere mulighetene for samarbeid innenfor IKT for kommunene Iveland, Kristiansand, Lillesand og Songdalen. Man vil vurdere flere former for samarbeid, alt fra uforpliktende kompetanseutveksling og felles serverpark til full integrasjon. En enkel tidsplan med kostnadsvurderinger vil også framkomme. Resultatet av gruppens arbeid skal kunne gi de nevnte kommunene grunnlag for å avgjøre om et samarbeid er mulig og praktisk gjennomførbart.

Arbeidsgruppa, bestående av it-sjefene i Kristiansand og Lillesand, assisterende rådmann i Songdalen og rådmannen i Iveland, utarbeidet et kort notat basert på mandatet, og gav råd om å fortsette arbeidet med å vurdere om det er grunnlag for å etablere en felles IKT-organisasjon for disse fire kommunene.

Rådmennene bestemte i møte 5.januar 2012 å følge arbeidsgruppas anbefaling.

5. Hovedmål for et interkommunalt IKT-samarbeid.⁵

I 2015 er ansatte og innbyggere i Knutepunkt Sørlandet kommunene mer fornøyd enn i dag med de kommunale tjenestene som følge av det interkommunale samarbeidet.

⁵ Fra Overordnet prosjektplan for oppfølging av it-strategi for Knutepunkt Sørlandet

It-samarbeidet er vellykket når

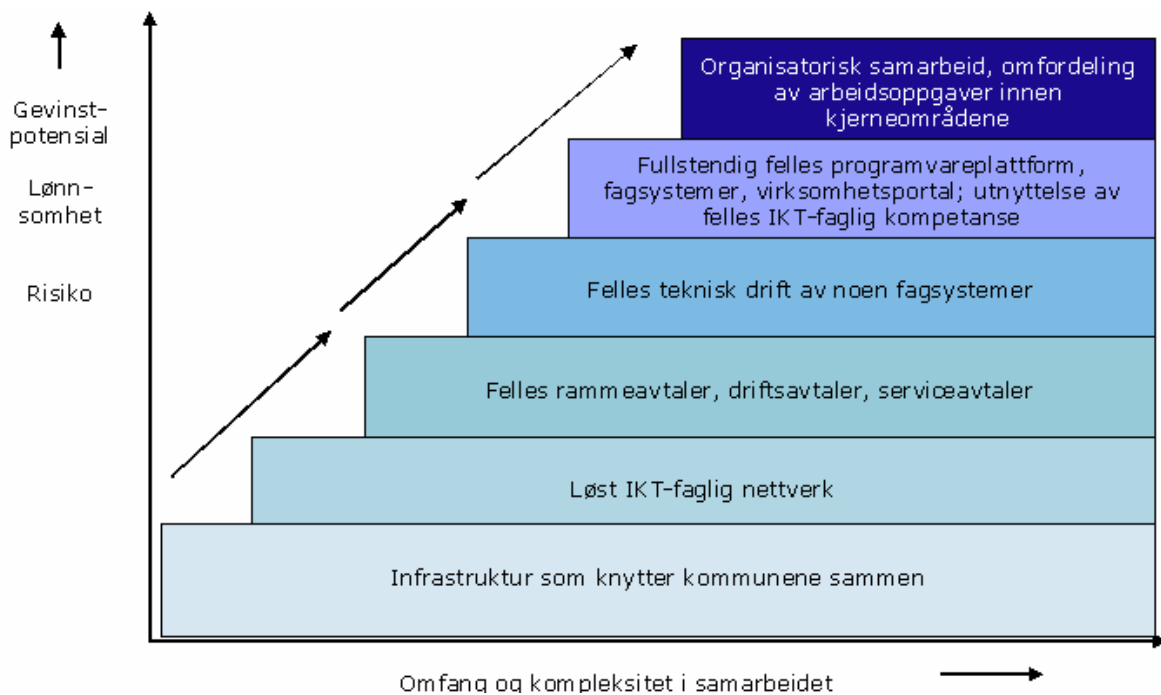
- Innbyggerne opplever at de får enklere og bedre tilgang til kommunale tjenester
- Kommunene samarbeider om tjenester og oppleves som en felles bo, arbeids- og serviceregion.
- De innbyggere som ønsker har mulighet til å bruke digitale tjenester og delta i politiske prosesser gjennom digitale kanaler.
- Kvaliteten på tjenestene oppleves som riktig.
- Ressurser er frigjort til bruk på prioriterte områder.
- Den interne driften i kommunene er mer effektiv.
- De ansatte opplever forbedringer i sin arbeidshverdag.

6. Hvorfor er det viktig å etablere felles IKT-organisasjon?

6.1. Samarbeid.

Mer enn halvparten av norske kommuner inngår i en eller annen form for interkommunalt samarbeid om IKT. Incitament og motivasjon er på en eller annen måte relatert til det utfordringsbildet kommunene står overfor. Kommunene kan oppnå større gevinster ved et utvidet samarbeid innen en rekke områder.

- innkjøp
- innføring
- opplæring
- brukerstøtte og systemadministrasjon
- rutiner og arbeidsprosesser
- utvikling av ikt-løsninger
- driftsløsninger
- samarbeid om tjenester

Gevinstene av samarbeid øker jo mer komplekst og omfattende samarbeidet blir. De største gevinstene får man når man samarbeider om å utføre tjenester innenfor de kommunale kjerneområdene. Dette innebærer at det er tjenestenes behov som må styre it-samarbeidet.

Det er også sannsynlig at med formalisert kommunesamarbeid, står kommunene sterkere sammen, i kamp om statlige tilskudd og midler som deles ut til IKT-prosjekter. Staten signaliserer tydelig i de fleste sammenhenger at søknader knyttet til interkommunale samarbeid vil være høyt prioriterte ved tildelingen av prosjekt- og forsøksmidler.

6.2. Kvalitet og utvikling.

Den viktigste begrunnelsen for å etablere en felles IKT-organisasjon er av overordnet og strategisk karakter. Sett i lys av ovenstående utfordringsbilde, synes det klart at kommunene står overfor betydelige utviklingsutfordringer i de nærmeste årene.

Kommunene har utfordringer med å utvikle nettjenester og systemer som er tilpasset kommunens tjenestetilbud (skreddersøm), blant annet på grunn av manglende kapasitet og kompetanse internt i kommunen. Når dette er tilfelle, vil kommunene i stor grad være avhengig av "hyllevarer" som ikke nødvendigvis dekker behovene fullt ut. Videre er det flere kommuner som har egenutviklede tjenester og systemer, som fungerer bra internt innen kommunen, men som ikke nødvendigvis kan samhandle med tilsvarende systemer i andre kommuner eller mot andre offentlige aktører.

Innbyggerne derimot, vil kreve en samordnet og forutsigbar offentlighet og vil ikke over tid akseptere at 429 kommuner og 19 fylkeskommuner holder seg med et utall forskjellige fagsystemer med tilsvarende fragmenterte og ulike tilbud til publikum.

Nivi analyse påpekte i en rapport utarbeidet for KS i mai 2010 at en av de viktigste årsakene til varierende framdrift i interkommunale samarbeid skyldes manglende utbygging av IKT infrastruktur for samarbeid.

Lars Tveit, ansvarlig for KS' kompetansebyggingsprosjekt overfor norske rådmenn «Strategisk ledelse og IKT», fremhever nødvendigheten av å se tjenesteutvikling i kommunen som en helhet, med IKT som et strategisk virkemiddel. Formålet med IKT er ikke å bli drevet som et eget forretningsområde, men å understøtte kommunes øvrige tjenester. Tveit sier videre: «I dette perspektivet blir regionale eller interkommunale samarbeid på IKT-området viktige. Faktisk er det mulig å få til en virtuell sammenslåing av kommuner. Det gir mange av de synergier en tilstreber ved fysiske sammenslåing»

Kommunene kan samarbeide om felles tjenesteutvikling. Systemer og tjenester vil kunne bli ensartede på tvers av kommunegrensene. Rent praktisk kan man ta ut betydelige effekter ressursmessig, samtidig som den kommunale strukturen opprettholdes.⁶

Arne Hvidsten, leder for IKT-samarbeidet i Drammensregionen (D-IKT), peker på noen viktige gevinster de har fått gjennom samarbeidet: ⁷

- «Ved å etablere et interkommunalt samarbeid, står alle kommunene nå bedre rustet til å drifte 24/7 elektroniske tjenester til ansatte, innbyggere og næringsliv. Dette ville i alle fall ikke kommuner med 1 IKT-ansatt kunne gjort tidligere – våre minste kommuner hadde 1 og 2 ansatte på IKT
- Vi kan nå bygge kompetanse på IKT-arkitektur, slik at vi kan bygge tjenester for innbyggerne og selv sette premissene, mens vi selv var helt avhengig av leverandørene. Tjenester som krever samhandling på tvers av flere fagsystem kan nå realiseres.
- Samhandling på tvers av forvaltningsnivåer krever kompetente fagmiljø. Staten på den andre siden, sitter med helt andre ressurser enn vi på kommunal side.
- Gjennom etableringen av D-IKT, har vi kunnet sette fokus på å ta ut volumdriftstjenester – vi har 12.000 pcer i nett.»

Drammensregionen har mange likhetstrekk med Kristiansandsregionen ved å være en storby omgitt av mindre kommuner. Prosjektgruppa inviterte derfor Arne Hvidsten til Kristiansand i desember -12 for å lære mer om hvordan Drammensregionen-IKT hadde rigget samarbeidet og taklet utfordringene knyttet til etableringen.

Det blir særlig viktig å designe en IKT-organisasjon som gir kommunene et egnet strategisk verktøy til støtte og utvikling av tjenestetilbudet samtidig som driftssikkerheten minst er på det nivået de beste kommunene leverer i dag.

⁶ Fra intervju med Lars Tveit i Annonsebilag fra Kommuneforlaget AS

⁷ E-post fra Arne Hvidsten 21.februar 2012

For å møte denne utfordringen blir det avgjørende å ha solid utviklingskapasitet og – kompetanse, noe en IKT-organisasjon av denne størrelse vil kunne inneha.

Kristiansand er i dag en viktig aktør i K10-samarbeidet. Ved etablering av en felles IKT-organisasjon for disse fire kommunene vil Kristiansand kunne spille en enda viktigere rolle i K10. Ikke minst fordi Kristiansand vil ha med seg erfaringer og utviklingsbehov sett fra både svært små og fra større kommuner, men også fordi Kristiansands innspill vil veie tyngre når en representerer flere kommuner.

Samtidig vil en samordning av fagsystemer og digitale tjenester for samarbeidskommunene bidra til at innbyggerne får et kvalitativt godt og samordnet digitalt tjenestetilbud uavhengig av hvilken kommune en bor i.

Dette samsvarer med Drammen kommunes intensjon og motivasjon for å etablere et interkommunalt samarbeid:

«Drammen ønsker å være en aktør for regional utvikling og interkommunalt samarbeid. Samarbeid vil styrke og utvikle IKT-funksjonen i Drammen og bidra til interkommunalt samarbeid også på andre områder.»(Arne Hvidsten – Drammensregionen-ikt)

6.3. Større fagmiljø og økt kompetanse.

Alle kommunene vil tjene på dette området, også Kristiansand som storebror i samarbeidet, hvis en legger erfaringene fra D-IKT til grunn. I grove trekk viser etablering av D-IKT at en har lykket med å ta ut stordriftsfordeler og dedikere de frigjorte ressursene til IKT-strategisk utvikling.

Større fagmiljø åpner for å utvikle spisskompetanse på de forskjellige fagområdene, mens ikt-ansatte i små fagmiljøer i stor grad må være generalister. Det er en stor utfordring til enhver tid å være oppdatert og ha tilstrekkelig kompetanse på alle aktuelle områder, selv i store fagmiljøer. Desto større blir utfordringen i små fagmiljøer, særlig innenfor IKT hvor utviklingen går svært raskt.

Et større fagmiljø åpner i større grad for å dedikere personellressurser mot innovasjon og utvikling, og slik bidra til at IKT blir et best mulig verktøy for å nå kommunenes tjenestemål.

I Drammensregionen-IKT har de lykket med å etablere en robust Prosjekt- & Utviklingsavdeling som i hovedsak jobber med utviklingsprosjekter, anskaffelser og implementeringer, ved siden av koordineringsansvar for ulike fagsystemer. Rent faktisk ble utviklingsavdelingen som allerede var etablert i Drammen kommune, utvidet ved etablering av samarbeidet. Utvidelsen ble i stor grad finansiert gjennom å redusere andre kostnader og uten å øke deltakerkommunenes bidrag.

6.4. Redusert sårbarhet.

Av kommunene er det bare Kristiansands IKT-tjeneste som er stor og robust nok til at sårbarheten er akseptabel. Likevel ser en at Kristiansand, tross sin størrelse, er sårbar ved sykefravær eller kritiske driftsforstyrrelser. Det er vanskelig å opprettholde ønskelig framdrift og servicenivå i slike situasjoner. IKT-området er svært komplekst og det kreves spesialkompetanse på en rekke områder. Muligheten til å få tilfredsstillende backup-kompetanse på alle viktige områder øker med antall ansatte innenfor de enkelte spesialområdene.

De øvrige kommunene vil med sine 1-4 ansatte, være svært sårbare hvis nøkkelpersonell bli syke eller slutter. Det vil kunne være forretningskritisk hvis kommunen ikke klarer å erstatte nøkkelpersonell.

Digitalt førstevalg og døgnbaserte tjenester øker behovet for døgnvakt på IKT. Dette drives dette i stor grad på dugnadsbasis blant de ansatte i ikt-avdelingene, i hvert fall i de mindre kommunene. En profesjonalisering av ikt-tjenesten i form av kompetanseheving, spesialisering, nye metoder m.m. vil på sikt gi gevinster i form av bedre kvalitet, økt brukervennlighet og redusert sårbarhet.

6.5. Felles fagsystemer og serverpark.

Det er en rekke fordeler ved å ha like fagsystemer:

- redusert kompleksitet i IT-arkitekturen og som øker potensial for reduserte kostnader til integrasjoner på sikt
- reduserte innkjøps- og lisenskostnader ved felles innkjøp av programvare
- reduserte drifts- og vedlikeholdskostnader
- større forhandlingsmakt i forhold til leverandører av programvare
- mindre opplæringskostnader ved bytte av jobb.

Videre gir like fagsystemer muligheter for gevinstrealisering gjennom:

- Felles kompetanse og opplæring gir mindre sårbarhet og mulighet til mer samarbeid og mobilitet på tvers i mellom kommunene som benytter de samme løsningene
- Samarbeid på prosessnivå i kommunene.

Ulempene ved like fagsystemer ligger i at noen kommuner må skifte ut sine eksisterende systemer. Dette er forbundet med en del engangskostnader:

- Investeringskostnadene for nye systemer kommer tidligere enn nødvendig, dvs. at systemene må skiftes ut før den egentlige levetiden utløper.
- Opplæringskostnader knyttet til nye systemer
- Etablere nye integrasjoner mellom fagsystemene.

Tidligere utredninger viser at det er mulig å redusere antall fagsystemer i Knutepunkt Sørlandet-kommunene fra ca. 300 til om lag 100. Det er

grunn til å tro at bildet ikke er særlig annerledes selv om det nå dreier seg om 4 kommuner.

Følgende fagsystemer er felles i kommunene Kristiansand, Lillesand, Songdalen:

- Portal
- Visma Økonomi / lønn / fakturering
- Visma Profil
- Visma Notus
- Acos Sosial
- Visma Flyktning

Iveland har mindre samsvar i fagsystemer. Ved å samordne drift og serverpark, i første omgang for felles systemer, vil det frigjøre ressurser og forenkle driften. Sårbarheten reduseres og oppdateringer og opplæring kan effektiviseres.

På sikt må øvrige fagsystemer samordnes, men siden investeringskostnadene er relativt store, må det gjøres en kost/nyttevurdering av hvor raskt dette skal gjennomføres. Det må likevel være et uttalt mål at antall fagsystemer skal reduseres og samordnes.

7. De viktigste områdene som bør vurderes før etablering av interkommunalt IKT-samarbeid.

7.1. Lokalisering.

Lokalisering er et vesentlig element i organiseringen, og rådmennene er samstemte i at en felles IKT- driftsorganisasjon og serverpark skal lokaliseres i Kristiansand.

7.2. Organisering og driftsform.

Det er i dag etablert en rekke interkommunale IKT-samarbeid i Norge. Eksempelvis IKT Finnmark, IKT Værnesregionen, Digitale Gardermoen IKS (DGI), eStab (utviklings- og bestillerenhet i forhold til DGI) Drammensregionen IKT (D-IKT), IKT Agder. Disse er forskjellig organisert, enten som IKS, som §27-samarbeid, vertskommunemodell eller rent tjenestekjøp. De forskjellige organisasjonsmodellene har sine styrker og svakheter, og valg av modell vil henge sammen med hva en velger å legge inn i en felles IKT-organisasjon. Det må bla. avklares om en skal skille drift og bestiller- og strategifunksjonen i en felles IKT-organisasjon jf. DGI (driftsorganisasjon Digitale Gardermoen IKS) og eStab (Strategi- og bestiller- organisasjon)⁸.

Følgende organiseringsalternativer kan være aktuelle:

- Formalisert tjenestekjøp . (slik Songdalen gjør fra Kristiansand i dag)
- Interkommunalt styre etter kommunelovens § 27.

⁸ DGI <http://www.dgi.no/> eStab <http://www.dgi.no/no/aktuelt/estab-oru-kommunenes-nye-bindeledd-mellom-dgi-og-kommunene>

- Vertskommune etter kommunelovens § 28.
- Interkommunalt selskap (IKS).

Formalisert tjenestekjøp faller inn under Lov om offentlige anskaffelser; noe som kan hindre kommunene å anskaffe felles fagsystemer. Etter prosjektgruppas syn er derfor denne modellen ikke aktuell.

Interkommunalt Selskap (IKS) er valgt som samarbeidsmodell flere steder, bla. i IKT Agder. IKS Agder har eksistert siden 2002 og yter IKT-tjenester for Aust-Agder fylkeskommune og flere kommuner i fylket. Kommunene styrer et IKS gjennom styret og avtaler om tjenesteleveranser. Modellen oppfattes å være noe mindre fleksibel i forhold til kommunens løpende påvirkning og fordrer at det gjøres et grundig arbeid med strategi og bestilling til selskapet for å sikre at kommunene får de IKT-tjenester de trenger.

Vertskommunemodellen etter koml §28 er primært utformet med tanke på samarbeid om lovpålagte tjenester, selv om den også kan nyttes til samarbeid om støttetjenester. I vertskommunemodellen delegeres myndigheten og ansvaret for å utføre en tjeneste til rådmannen i vertskommunen. Denne modellen åpner for anskaffelser uten offentlig anbud under visse forutsetning, blant annet at alle samarbeidskommunene har en reell og sterk innflytelse på hvordan tjenesten utføres og at tjenesten defineres som utvidet egenregi. (EU-domstolen C-480/06 Stadtreinigung-saken)
Det krever at det etableres en form for samarbeidsråd som har en reell og sterk innflytelse på tjenesten hvis en skal oppnå målet om å anskaffe samme fagsystemer i alle samarbeidskommunene.

Et § 27- samarbeid krever at det opprettes et styre med representanter for alle kommunene. Samarbeidet kan etableres som eget rettssubjekt, alternativt at oppgavene som tildeles samarbeidet vurderes som et offentlig-offentlig samarbeid som kommer inn under unntakene fra lov om offentlige anskaffelser.

I Drammensregionen konkluderte de med å velge Interkommunalt styre etter kommunelovens koml § 27 :

«Styringsgruppen anbefaler samarbeidet organisert som interkommunalt styre etter kommunelovens § 27 og har lagt dette til grunn for mandatet ut fra følgende vurdering:

Interkommunalt styre etter kommunelovens § 27 innebærer en

formalisert men samtidig smidig organisering av samarbeidet. Alle deltakere er sikret innflytelse og forholdene for aktiv medvirkning og ansvar for felles utvikling ligger godt til rette.

Tjenestekjøp er en uformell men samtidig passiv samarbeidsform. Formen dekker ikke kommunenes ønsker om et utviklende, tett og gjensidig forpliktende samarbeid. Tjenestekjøp faller inn under reglene for offentlige anskaffelser og anses også av den grunn uaktuell.

IKS formen bryter mest med dagens organisering av IKT-funksjonen i deltakerkommunene. Deltakerne har i mindre grad direkte innflytelse over IKT-tjenesten. Organisering som selskap innebærer større avstand mellom IKT-tjenesten og kommuneorganisasjonene den skal betjene.»

De forskjellige samarbeidsformene har sine styrker og svakheter, men prosjektgruppa anbefaler interkommunalt styre etter kommunelovens § 27 med bakgrunn i de gode erfaringene i D-IKT. Ikke minst siden Drammensregionen har mange likhetstrekk med vår region.

7.3. Økonomiske gevinster.

Det er pekt på at samordning av fagsystemer og servere kan effektivisere driften. Samtidig krever et slikt prosjekt en god del tid og ressurser. Erfaringer fra andre interkommunale og regionale samarbeid viser at det ikke må settes urealistiske forventninger til reduserte kostnader. Tvert i mot må en påregne betydelige omstillingskostnader, både i form av tid og penger. Samtidig viser vellykkede samarbeid at de lykkes med å utvikle kvalitativt gode løsninger til beste for innbyggerne, jf. henvisningene til Drammen.

For å få gevinster av digitaliseringen er man nødt til å se på virksomheten på en ny måte. Stikkord er arbeidsflyt, integrasjon og gjenbruk av data og prosesser. Ikt-strategien er ikke lenger forbeholdt it-avdelingene, men dreier seg i stor grad om organisasjonsutvikling og ledelse.

Et hovedprosjekt må tydeliggjøre og eksemplifisere mulige gevinster, enten i form av sparte kostnader eller i form av kvalitetsforbedringer og effektivisering av tjenestetilbudet.

7.4. Kvalitet, samhandling og tjenesteutvikling.

Under punkt 6 er nevnt de viktigste begrunnelser for å etablere en felles IKT-organisasjon. Med utgangspunkt i dette, må hovedprosjektet beskrive og foreslå prioriterte utviklings- og samhandlingsområder i en felles IKT-organisasjon, med særlig vekt på effekter for innbyggerne.

7.5. Økonomiske rammer for samarbeidet.

Utgangspunktet for Kristiansandsregionens interkommunale IKT-tjenestes driftsbudsjett vil være de samlede IKT-budsjetter for

samarbeidskommunene. I tillegg må den enkelte kommune selv koste egne transaksjonskostnader, dvs. fysisk flytting og flytting til felles domene. Dette er en engangskostnad som kan gjennomføres som et IKT-investeringsprosjekt.

Stipulerte engangsinvestering for den enkelte kommune vedlegges saken.

8. Framdriftsplan.

Periode	Fase
Februar -13- September 13	Fase 1 - Oppstart hovedprosjekt felles it-drift (delvis innfasing av hovedprosjekt fram mot politisk vedtak) Vedtak i by- og kommunestyre
Oktober -13	Fase 2 Planlegging og forberedelser
Q1 -14	Fase 3 - Etablering av ny organisasjon-trinnvis etablering inkl. pilotperiode
Q4 - 15	Fase 4 – Avslutning og justering

Framdriften vil være noe avhengig av størrelsen på prosjektlederressurs. Fylkesmannen har tildelt 100.000 kr av skjønnsmidler til prosjektet.

9. Forholdet til de øvrige Knutepunkt Sørlandet-kommunene.

Innledningsvis ble det redegjort for resultatet av felles IKT-strategi og konklusjonen om at det våren 2011 ikke var enighet om å etablere en felles IKT-organisasjon for knutepunktkommunene. Underveis har Birkenes signalisert tydelig interesse for å delta i et formalisert samarbeid, og det legges opp til at Birkenes tilbys å tiltre før by- og kommunestyrene får sak om å opprette et interkommunalt ikt-samarbeid til behandling. Dette henger sammen med at fordeling av økonomisk ansvar og fordeling av formuesgoder skal vedtektsfestes. Vedtektene bør behandles av by- og kommunestyrene i samband med sak om opprettelse av IKT-samarbeidet. Etter etablering av IKT-samarbeidet, vil en i tillegg til fysisk flytting av serverne flytte serverne til et felles domene. Dette er omfattende og kompliserte prosesser som vil kreve gode forberedelser og nødvendigvis ta mye av prosjektkapasiteten den første tiden. Først når samtlige 5 samarbeidskommuner er flyttet til felles domene og driften har satt seg, vil det være naturlig å vurdere eventuell utvidelse av samarbeidet med flere kommuner.

10. Konklusjon og anbefaling.

Rådmennene anbefaler at det etableres et interkommunalt samarbeid om IKT-tjenester for kommunene Kristiansand, Lillesand, Iveland, Birkenes og Songdalen. Samarbeidet hjemles i kommuneloven § 27.

